

fra

RIKSADVOKATEN

R. 1272/70.

Oslo, den 8. juni 1970.

*Herr statsadvokaten i***Brannfaren ved sveising og skjæring.<sup>1)</sup>**

Det er herfra tidligere<sup>2)</sup> pekt på de store økonomiske skader som forårsakes ved såkalte sveisebranner. Statistikken fra de senere år (årene 1963-68) viser fortsatt stigning i antall branner pr. år og en (relativ) økning av det gjennomsnittlige skadebeløp pr. år.

Fra forskjellig hold er det gitt retningslinjer for sveisearbeid.<sup>3)</sup> Videre er det utarbeidet instruksjons- og opplysningsmaterieil for informativ virksomhet om brannfaren ved sveising og hvilke sikkerhetsiltak og vernetiltak som må iakttas. Større bedrifter utarbeider ofte generelle regler om sikrings- og vernetiltak som skal tas før, under og etter arbeidet med sveising. Enkelte bedrifter arrangerer også sveisekurs for sine ansatte. I kursene inngår undervisning og opplysning om vernetiltak mot brannfare.

Dessverre viser det seg i praksis at de gitte retningslinjer og instruksjoner ofte ikke blir fulgt. Dette gjelder selv i tilfelle hvor sveisingen utføres av fagfolk. Dertil kommer at utviklingen synes å ha gått i retning av at mindre sveiseapparater, som er kommet på markedet til relativt rimelige priser, er blitt et mer og mer alminnelig supplement til redskapssamlingen for mindre bedrifter og privatpersoner. I slike tilfelle vil ikke alltid de nødvendige sikkerhetsforskrifter og faren ved bruken av apparatene være kjent for dem som utfører sveisingen.

Jeg tror at den opplysningsvirksomhet som bl.a. Norsk Brannvern Forening har utført og utfører, og den instruksjons- og opplæringsvirksomhet som bedriftene driver, er langt mer betydningsfull enn straffereettslige tiltak når det gjelder arbeidet med å forebygge sveisebranner. Men med det stadig økende omfang skadene ved slike branner har fått, finner jeg likevel grunn til å innskjerpe at påtalemyndigheten må reagere effektivt når det ved etterforskningen konstateres at lover og forskrifter er overtrådt.

Jeg vil igjen minne om at etterforskningen av sveisebranner — som andre branner — skal påbegynnes straks og søkes avsluttet snarest, jfr.

1) Se også rundskriv nr. 3/1973.

2) Rundskriv av 15/12 1964 som nå utgår.

3) Jfr. Forskrifter av 26/11 1971 til Brannloven, inntatt i Norsk Lovtidend, 1. avd. Nr. 39, 1971 s. 1532 ff, særlig s. 1541. Forskriftene trådte i kraft 1/1 1972.

65

påtaleinstruksens § 65. Før politiet tar avgjørelse eller foretar innstilling i saken, bør etterforskningsdokumentene forelegges det stedlige brannvesen (brannsjefen).

Under etterforskningen er det av betydning for den senere avgjørelse av påtale- og reaksjonsspørsmålet å få bragt på det rene om det i bedriften (på arbeidsplassen) har vært gitt generelle instruksjoner for sveisearbeid, om det har vært gitt generelle eller spesielle ordrer eller nødvendig orientering om brannfare, vernetiltak m.v., og om arbeiderne har fått instruksjon og opplæring i bruk av sveiseapparater. Dette vil ha betydning for vurderingen av om de overordnede i bedriften eller på arbeidsplassen er strafferettslig ansvarlige. Men jeg finner grunn til å presisere, at den som utfører sveisearbeidet har sitt selvstendige ansvar. Dette er kommet klart til uttrykk i en nylig avsagt høyesterettskjennelse. I samme kjennelse er det fremholdt at den som utfører sveisearbeidet ikke fritas for å vise påbudt forsiktighet og fra å følge gjeldende bestemmelser, selv om fremgangsmåten har vært vanlig på vedkommende arbeidsplass eller på andre tilsvarende arbeidsplasser (Rt. 1969 s. 1349).

Jeg finner det unødvendig å komme inn på de lov- og forskriftsbestemmelser som kan komme til anvendelse når påtalespørsmålet skal avgjøres i disse saker. Jeg minner imidlertid om at Norsk Brannvern Forening i april i år har utgitt boken «Branntekniske lover og forskrifter» i ny og ajourført utgave.

Ved kronprinsregentens resolusjon av 29. mai d.å. er det gitt sanksjon på stortingsvedtak om ny brannlov. Bestemmelsen i § 32, punkt 2 i den någjeldende brannlov har bl.a. vært anvendt ved påtale i forbindelse med sveisebranner. En tilsvarende bestemmelse finnes ikke i den nye brannlov. Den nye lovs straffebud finnes i § 40, og i lovens § 25 er det inntatt en alminnelig aktsomhetsregel som vil kunne komme til anvendelse også ved sveisebranner. Ellers vil pliktene til forebyggelse av brann på dette felt bli nærmere fastsatt ved forskrifter<sup>3)</sup> utferdiget med hjemmel i den nye brannlov. Loven er ennå ikke trådt i kraft.<sup>4)</sup> Ved ikrafttredelsen, som neppe vil finne sted i inneværende år, vil også en del andre lover bli opphevet eller endret. Jeg viser for så vidt til Innst. O. XII 1969/70 s. 10-11.

En del eksemplarer av dette rundskriv vedlegges til fordeling blant politimestrene og lensmennene innen herr statsadvokatens distrikt.

*L. J. Dorenfeldt*

Magnar Flornes

<sup>3)</sup> Jfr. Norsk Lovtidend, 1. avd. Nr. 39, 1971 s. 1532.

<sup>4)</sup> Loven trådte i kraft 1/1 1972, jfr. kronprinsregentens res. 26/11 1971.